

המגשלה ניסתה להוציא את המפרשים מהרחם של המתנהלים — אך במקום המפרשים,
הגיעו רוח אחרת: הירי על הגבעה. על גפתו המגנה, נציגים ומתווכחים, מי ירחיז האם
המתנהל, או שמא מדובר בירי בין ערבים, במסגרת "תוסולת משולשת", ובסך הכל "הדביקו את
החצק" ל"תאונה", ואין זו אלא "עלילה דמיונית"?

מי היה - ואיך?

סר הוא יהודי נחשק אוטומטי
היה לוחם.
מבוגרים מדינים יתכן

הולים מבזה כאלף ערים על
התלפתם לפוצץ את המרים לש
לות גם על די פרובוקציה אלו

אמר ויכולת להגיד את
הענין של המנהלים בזה

צערד בלושטיג פאצט דאז המדינה

קריאת קצוות בערבות

[illegible][illegible]

מכתבים למערבת

וקראת לשבת עונג!

כמה סיחות או מרחצים עברו השבת! הדייט השבת קררר לנו מאוד, ואנן מבטרים אותה. יש זכרים שהם בסד השבת, ולא דוקא בהם שפועל על השליון. פוקר לאימור שבחיה.

המחבר הוא בדייקנות ונחלת שמתלחח שבת ביישגיל, ומפוצלת ללא סוף בשה, להציע לנו להענות במפלגתו או במפלקים, שיש חזק, כמבין.

אנן גורמים לומר להם הפדל מהם, גיל בשה, שהם "מבכרים" תרשים אשדא... אכל אנן מבטרים את השבת!

דוקא, לשם שינוי, אנן כן מכלא שפועלנו "לחכות אותם בבית" ביישגיל וכן תחבולת שותן במסחורו שותן, ונחלת שותן שותן האילן מביניהם. הם מבקשים את החרוזים, קר "נחלת" "לחכות שבת". מפקדים אלה, חיי גנ השאלה של "מכסים".

הוא כלי ציודית הבניה הרגשית אך את כליים לחנות
באותם מקומות או באותם מקרים, שרירותיות הבחן והחשש ברזל
באותה את שבת קודש? את כליי אצבע, פלדור פכרים מחזקים את
השבת ומבדים אותה בראש כל תוצות!
הזו פצתו של מפרקץ למד!
הוא נכד מרביש על עננה, הרי שלטו שי עננה אחר לתלושין,
והוא אמיד, אמיד ללא תלן שוק: וקראת לשבת עננה:
א. שבת

[illegible]

קראתי בעיר רב את המאמר "פתוח בשבת", ב"עוספת" מוסד ונחשתי כי יאחזקו. לדעתי, התכחוד היה עדין מדי. משום שדעתי, כי יהיה פוסק לחלוב, התשובה שבהתארת פתוח בשבת - היה כדי לחלוב אותו למסעדה ולא לבקר שם. ואכן חנני מזהיר, כי היה בדעתי ללכת בחופש היה עוד עם ידי שידד לבקר בתיאטרון המדני, ושבו לא אצטרף שבת במאורע על ידיהם ופרחים בשבת קודש וגורמים להחליף זאת קשים.

וכליכך למה? — בשום לפתות חלק כן התבניות של יסעייגות

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

לעודד מפעלים חמים אחרים

בין יתר הרכיבים שהתירו לעסקנים שומרי תורה ומצוות להגדיר בהם, הוא לארגן ליחידים שומרי תורה ומצוות חיל-ריחם מקומות כשרים לבקש בהם, ולכן, דומני שצרכים לעודד יוזמים חדידים ולהותיר דם בין אם בקומת מדיניות או מקומות לימוד ויזואליים על סגרות הקודש; וא אם לעודדם לעסוק בעצני תורות ונפש, באורח כשרות, כלי שוט נדנד איסה, וכל הצעשים המסיעים לעד – שרכם הרבה מאוד.

חיים שרביץ
גפת

חמני שהשאלה סבוכה

מכיוון שהדגשתם – נתכן הדגשתם – בבכורה יסתרח

בשבת, שאין בהחלטות הכרעה על-ידיהם, והחלטותיהם משתנות
בהתאם, ודומי שאומנם ההחלטות הם לאנן ולכאן, שבתה, אלא אף
מסריהם שלא נגד לשם – ביא את כעלין לטעור בשבת – כי
מחמתו במקומו, אצל את מרדכי לטעור בריסת למשל
ששכרית אותן לפרק מן שמוסין, ובלא זה נגד יחידיו המבחי
פתוחה בשבת – אולי להדיק. אנו מצליחין מן התנאם באותה
פרק מן –
ובכלל, לשאני שוכר ממשוה רבי ממייסד הרי שאני הופך
להיות המכיל אצל לנצור הענין, וכל, כפי השגשות, תומך
מבטחבה, אצלם צריכה לתשוד גם ענין.

[illegible][illegible]

התפקיד והכח שזכו ויזכו, כי אמר ליה: "אם אתה שמי מזה" – אלא אם כן אתה כן. לשלם בעד תחזוקתו וזאת הנה מזה."

אל תהיה אריז מדי — בכל הקשר ולסיסה
כבר האיריבית הזאת, ונהג המונית ירשה את
אל תהיה תמים מדי — עם איריביות של נהגי
יות, כלל הקשר ולסיסה. כשנדרש לש
את תשלם על הקשר הזה, וזה מדי מדי

הוא ענה פסקתי: "אתה
אשמי?"
"כן?"
"אז אתה אשמי?"
"כן, אכן, יותר"
"דמי" היהודים הרחוקים,
פישש והימים הגי
מול גיגי מותי הגי
המחולל "כי משה" מצי
מי, לבם, בלתי, עיט,
קד... מרטיס אכילס,
נחית, ואיבנם מאמיני
כי גיגי המותי, כמו
בלל המקצועי, שיג ש
לא מלם כלה... "אתה"
"דמי" מה "אני יודע?"

שאלה: על הרמב"ם ה"ר, כי הוציא דא מקב"ל
הוא הרמב"ם והמשפחה כמה שחנפם דא
היה"ו — ונצח בפניהם.

אם כי בעצמא דא נעניתהו חסידות
כי נגזר המיתות פשוט ונצחיתן חסידות

אח"כ — אהרן יצחק —
אשמים כל נהג המדות

בעי דיעבי כי ר' אהרן הולך מוב — כל
מוטה"ו. הני המדות כלן דחוקים עינין מכל
חות כי בתרומה"ו, הו, מבוס, אונס, "השוארים"
כבישים שחורג כלל מהמקום לאנשים אפשוש
לעצבה עליהם. ***

[illegible]

העצום שנתחיל להצריך דוחות את המנהל שקלים כספיים, לא נהיה מחויבים על החובות הארנסונים לטובת הארדליציון של היצבור החודשי.

אל תשאו את הרבה: "צמ" "כל" לאתחיל שנה המרת החייל בד לשוער, דרם כפיכסכסכס למרת, פסקות את פסקים: "בכקס" נה" סמח: "אל מקס: לענות את פשר כליל אילור אילור שוער ומכסר שילם: פירמל שר שלם: בכקס: "ואם אכל וכל את שנה כפית - את החשש, פסקות פורט (תיב הילד) כל מחתי פורטן האישיים של המרת, ושוער של מחתי לעשות, דרם שגילי המחמת של הגיל מחתי כספיים שוער שוער פסק:

הנה, הגיל המחתי, למחר מה אדא שחודשי תפסו את ה"שעה, והם יתחילו להתנהג כשוער: שוער:

רק "צמ" סמח: !!!

ברחבי העולם מאת דן

מימכתם הכרואינות

המשבר במה שהייתה פעם יוגוסלביה, לא מסתמים. להיפך, הוא

המשבר במה שהיה פעם יוגוסלביה, לא מסתיים. להיפך, הוא
הולך ומתרחב. הטבח ההרביעי פוקדים מידו פעם חבל אחר
במזרח יו – יז, האחרונה שבלטה, היתה המיתקפה
הקוראטית על המובלעת הסרבית שבסוטה.

[illegible]

בעצת ביאגות וזוהר חודר ליהרר
מזיין כי קראטסה מלכס
(ברמל) לבגסן שטוריה מלכס
תא חותה לחס חייק מבי
ישראל, אלמס עי הסכרסע
מכשנה ויז מביה, מדי, וחושדי
מכשנה ישרא עיני לודיז עכ
לעצן כסן בגבס של
כירייה המוסלמית בכחשנה ל
דיפוסן של דרד תא מכשנה כי
קראטסה, "נדלה" לבן מוכיח
"נדלה".

זאם אסכרסע אלם שחורבי
מצורין, כס האכצס, שאלם
שעשש מכור, ימיתשע ככחור
נדחת מכור, ושכאן וי
סכרסע חשחנות, חשחנות
לכחכר ביריטס, עשורלס על
שעס מן מן צאן וזאם לבן
טוריה מלכסות, מלכס מלכס
שעס העולס העינין כל
רשע.

[illegible]

דפוס — רדיו "אלקטרה"
ממך כי תצטרף לתנועת התנועה פדסם
החזרה, בה חזקת את התנועה
האמריקאית-ציונית
אבו מרדוק ארבעה, כי תפס
בן נקם הממשל
תחת התנועה גלדיה כרשנר
העורכים
ההיסטוריים החבר (1917)

בצבא הקרואטיה השוואה בין
ים. על חדרן המבחרות את קנין,
הרפובליקה הסרבית של
קוראציה, עם שאר עיר הנגב.
המשתתפות הקוראצית וקלה
של הלוחם של צבא ההגנה הקר
ויני על היציר בייאקו, והסובלת
המסלולות שהיוה העדה הלוחם
תחתיה של ההסביבה הקור
אטיים.

חמור — עמ' ג'
ידם נ' ייטש מנתם אכ' השל' ידן מן האכל

2

